

Вчитель основ християнської етики

**Атаманчук Лілія
Богданівна.**

- вища категорія
- стаж-22 роки

**Знать я навчаю, плекаю душу,
виховую гідність і честь**

СПІВТРАДЦЯ З ЦЕРКВОЮ

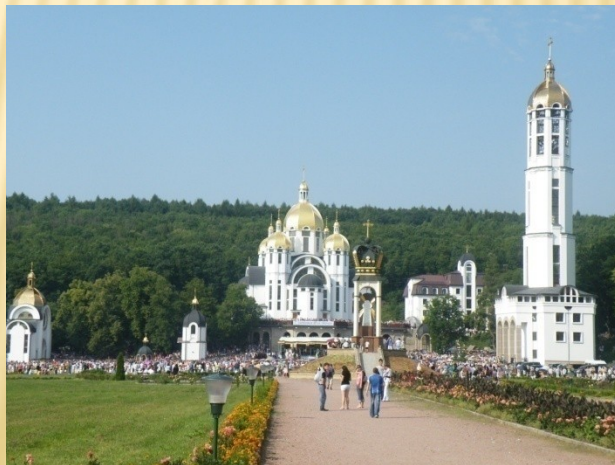
ЮВІЛЕЙ ПАРАФІЇ ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ 150-РІЧЧЯ

УРОЧИСТЕ СВЯТЕ ПРИЧАСТЯ

ДУХОВНИМИ СТЕЖКАМИ РІДНОГО КРАЮ

Проща випускників школи у Зарваницю

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРИСВЯЧЕНА 120-РІЧЧЮ

З ПНЯ НАРОДЖЕННЯ Й СЛІПОГО

ХРЕСНА ДОРОГА “ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ ІСУСА ХРИСТА”

ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА

СНОПИК ДУХОВНИХ ПОРАД

ВЕРТЕПНЕ ДІЙСТВО “ЗІЙШЛА ЗОРЯ НАД ВИФЛЕЄМОМ”

ІДУ З ДИТИНСТВА ДО ТАРАСА

ВЕЛИКОДНІ ЗАБАВИ

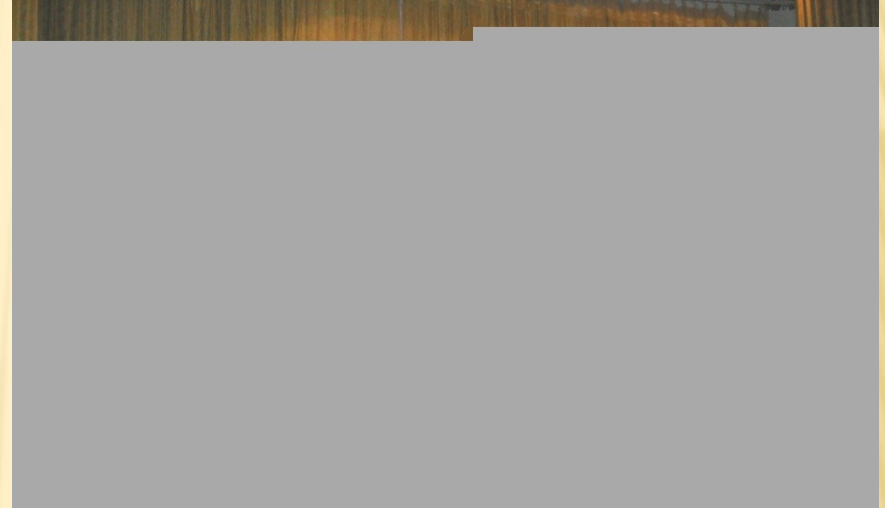
МАЮ Я ТРИ МАТЕРІ ТА ВСІ ТРИ ХОРОШІ

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ “МОЛЮСЬ ЗА ТЕБЕ, УКРАЇНО”

ПІД ТВІЙ ПОКРОВ СВЯТИЙ

ТЕАТРАЛІЗОВАНЕ ДІТСТВО “ЧУДЕСНА НІЧ НА МИКОЛАЯ”

ДРУКОВАНІ РОБОТИ

Бібліотека «Шкільного світу»

Позакласні заходи з музики

ШКІЛЬНИЙ
СВІТ
ЕКСПЕРТ
у галузі освіти

Вчителі-предметнику

ШЛЯХ ДО ДУХОВНОЇ КРАСИ

З метою обміну досвідом щодо використання духовної музики як національної традиції українського народу 12 грудня 2007 року в ТЗОШ № 25 був проведений семінар вчителів християнської етики. Присутніми були вчителі християнської етики усіх навчальних закладів, методисти ІМЦО П. Кучма, В. Сеньків, Н. Вислоцька, а також парох церкви Матері Божої Неустанної помочі та Божого Милосердя о. Андрій Малий і парох церкви Покрови Пресвятої Богородиці о. Корнелій Івашка.

Із доповіддю «Християнська духовна музика» виступила вчитель музики і християнської етики Л. Атаманчук в якій зазначила, що матеріальний світ немислимий без духовного, в якому музика – найвищий вияв людської сутності. А також розповіла про становлен-

ня і розвитку української хорової духовної музики. Фрагменти вистави «Ісус», обряду заручин, театралізованого дійства «Іде Святий Миколай», літературно-музичної композиції «Гортаючи народний календар», уроку християнської етики в 4-му класі «Мати в житті дитини» – ось такими відеонапрямиками з використанням духовної музики на уроках християнської етики, в позакласній і позашкільній роботі поділилась заступник директора з навчально-виховної роботи Г. Чуха. Завершився семінар святковою імпрезою «Торкнись душі моєї струн» за участю Муниципального Галлицького камерного оркестру. Завоював полк високопрофесіоналізму найвищою музичною одкровенням переніс присутніх у світ духовності, у світ, де душа у пошуках істини зливається з Духом Святим.

«ТОРКНИСЬ ДУШІ МОЄЇ СТРУН» (СЦЕНАРІЙ СВЯТКОВОЇ ІМПРЕЗИ)

(На сцені оркестр, на авансцені – ведучі).

Ведуча.
Давайте поговорим про життя,
Отак зберемося і поговорим,
Поділимося радістю і горем,
Давайте поговорим про життя,

Ведучий.
Давайте поговоримо про світ,
Про ліс і поле, океан і сушу,
Давайте поговоримо про світ,
Про музику і нашу душу.

(І. Бах «Арія»)
Прийнято аважати, що є місця
в душі людини, куди не добереться
слово, куди не доквереться слово,
туди добереться пензель, а
куди не дістане пензель, туди сягне
звук музики.

Ведуча.
О Музико! О Вічна тайна!
Зову тебе я дивом незбагнаним!
В тобі печаль осяяна й весна!
В тобі живе щось чисте й
сокровенне.

О Музико! В твій святий храм іду.
Завесься, відчинилось небо рано,
Торкаєшся душі моєї струн,
І від бентежних звуків завмираю.

Ведуча.
Для краси народжується квітка,
Для родин народжується рід,
Для польоту лебідь і лебідка,
А людина – для добра і щастя
на землі.

Ведучий.

Іде життя незважене чи звичне,
Ніхто його не втримає в руках,
Лише душа живе у пісні вічно,
І музика та до душі знаходить
шлях.

В Україні давна цілюща, зачаруючі
звуків музики допомагали
людям зрозуміти навколишню дійсність,
красу природи, історію свого народу.
Музика дає нові кольори в палітру
людської свідомості, супроводжує
людина від народження до смерті,
передатється від покоління до
покоління. Відомо, що нація, яка
не використовує музику при формуваних
особистості, перебуває під загрозою
знищення, деградації. Кожна людина
має знайти свою унікальну пісню,
музику, мелодію у нескінченній
дивовижній симфонії життя.

(М. Лисенко «Листок з альбому»).

Учениця.

У драми людській небагато дій:
Дитинство, юність, молодість і
старість.

Роби, що хоч, ридай або радій –
Неси свій хрест. Все інше –

поза сталість.

Настане час, і піде все в архів,
Уламки долі винесе на сушу.

Життя – спокута не своїх гріхів,
Життя – це оббирання з реп'яхів,
Що пазурами уп'ялися в душу.

(А. Вієвалді «Концерт з-той»).

Дитина.

Промінь сонця знову новий день
Всім нам посилає сибирський...
Ще не знаєм – що у нім гряде –
Радість, смутко, тиша чи

неспокої.

Та жива надія на добро...
Нам її заплюдає Месія.

Чом лягла хмаринка на чоло?
Чом у тебе, Батьку, скроні сині?

Батько.
Ще ніхто біг часу не спинив...
Ой, які ж ви, роми, неблаганні!

І не знавеш, де знайшов, згубив
У житті, у побуті, в коханні...

Сивини щоден нам додають
Болі втрат, печалей і розлук...

Хвилі щастя, радості несуть
Наші млілі діти і онуки.

А літа... Що врешті-решт літа?
Іх ходи стрімкої не боюся!

Є ж бо в нас в житті мета свята –
Молодість в дітях повторюєся.

Гей, злетіньте болі і жалі!
Часу нині я для вас не маю...

Дно, плянь, як в річці сторон
Про коханя молодість співає.

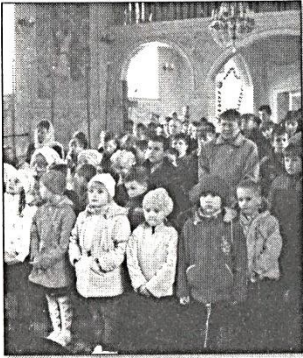
Дитина.
В синє небо музика зліта,
І не стане на шляху неспокої!

Молодість – неперкоїті літа.
Молодість – неперкоїті літа.

Батько.
Молодість – це стан душі високої
(Б. Моцарт «Дивертисменти»)

ДУХОВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛИ НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ

“БОЖИЙ СІЯЧ” №5 ТРАВЕНЬ 2011Р

БОГОСЛОВСЬКА ДУМКА

СЛІДАМИ ІСУСА ХРИСТА

Ліліана ШЕВЧУК, учениця 11 класу
Тернопільської ЗОШ № 25

Є багато доріг на Землі. Кожна людина йде особистою, неповторною стежкою до Бога, але всі вони мусять зійтися на тій одній-єдиній, яка веде до мети. Мусять зійтися на Хресній дорозі Господа нашого Ісуса Христа.

Як ми живемо? Чим керуємося, на що опираємося? Що означає любити і як любов допомагає жити? Над цими питаннями разом з отцем Корнелієм Івашковим на Хресній дорозі у церкві Покрови Пресвятої Богородиці розмірковували учні та вчителі школи №25. Учні випускних класів (4, 9 та 11)

роздумували над кожною стацією, співали релігійних пісень. Присутні мали змогу духовно пройти слідами Ісуса по Хресній дорозі, усвідомити свої життєві й моральні принципи, стати ближчими до Бога.

Багато разів кожен з нас вирішував змінити своє життя на краще. Але що більше рішень, то частіше ми лежимо в багні гріха. Коли ми почувалося безпорадними, тоді покладаємо свою надію на Господа і чуємо Його слова: «Дай руку, дитино, Я допоможу тобі встати». А з чим ми станемо перед Богом? Що буде в нашому серці? Що триматимемо в руках? Чи будемо до Нього подібними? Те, що ми отримали тут, тут і залишимо, але те, що маємо в серці, ніхто забрати не зможе. Та про що ми дбаємо? Про скарби

серця чи про скарби цього світу?

Хресна дорога навчила нас частіше відривати очі від землі й підводити їх до неба. Ми зрозуміли, що є істинними цінностями в житті, що потрібно бути християнами з усмішкою на обличчі і хрестом на плечах; зрозуміли ціну нашого спасіння, любов Ісуса до нас; зачерпнули сил для життя. Ідучи Хресною дорогою, ми замислилися над своїм життям, над тим, чи веде воно нас до Бога, чи, навпаки, віддаляє; усвідомили, навіщо і для чого живемо; зачерпнули любові, яка так потрібна сучасному світові, кожній людині зокрема; глибше усвідомили і зрозуміли, якою ціною ми спасенні, і дякуватимемо Ісусові за це своїм життям.

“НОВА ТЕРНОПІЛЬСЬКА” від 11-17.01.2012

«У дитинстві я грав у вертепі»

На різдвяні свята у домівки багатьох мешканців Тернополя завітали герої вертепу. Особливо яскраве дійство відбулося 8 січня у Нутківцях, у місцевому будинку культури. Виставу про народження Ісуса Христа показали близько двох десятків дітей. Напередодні вони старанно репетували, вивчали ролі, їм у цьому допомагали батьки, які також турбувалися про гарні костюми.

Вистава відбулася одразу після Служби Божої у церкві Покрови Пресвятої Богородиці. Охочих побачити вертеп був цілий зал. Побував на дійстві і депутат обласної ради Володимир Болещук. У вертепі грали його діти: син Іван Ростислав та донька Софія.

— Це вже стало традицією, яку громада підтримує кожного року, — розповів Володимир Болещук. — А я щоразу згадую себе у дитя-

чому віці, коли наприкінці 80-их також виступав у вертепі, де грав Пастушка. Ми не мали можливості збиратись у клубі, бо тоді ще була радянська влада, то готувалися потайки вдома, а ходили по надійних людях.

На завершення різдвяного дійства священник отець Корнелій подякував дітям за чудовий виступ і побажав успіху у міському конкурсі вертепів.

“НОВА ТЕРНОПІЛЬСЬКА” від 22-28.02.2012

Володимир Болещук: «Патріарх Йосиф Сліпий не скорився!»

На Тернопілі урочисто відзначають 120-ліття від дня народження Кардинала Йосифа Сліпого. Зокрема 17 лютого на малій бльківщині Патріарха в селі Завалі Терновлянського району відбулися Богослужіння та репрезентація книг Володимира Сергійчука “Патріарх Йосиф Сліпий у документах радянських органів державної безпеки” та Олега Германа “Князь Церкви”, а також концерт духовної музики. А у Тернопільському історико-меморіальному музеї політичних в'язнів та репресованих і в державному архіві відкрилася вистава, присвячена пам'яті Патріарха.

— Приємно, що багато закладів відбулося в обласному центрі. Головне — донести до людей всю повноту інформації про жертовний шлях, який пройшов наш Патріарх, про роки заслання, тюрми, табори і про те, що він не зламався. Тоді, коли інші не витримували, він мав надію і віру, і ця віра в Бога і Україну перемогла. Патріарх пройшов свій шлях гідно, і ми маємо ним

пішатися, — зазначив учасник Зарванницької громадської ініціативи, депутат обласної ради Володимир Болещук

З ініціативи Покрови Пресвятої Богородиці в Корнелія у мікрорайоні “Нутківці” відзначили день пам'яті Йосифа Сліпого. Громадські активісти та школяри розповіли про життєвий шлях славетного Патріарха, а також презентували концерт та фільм “Патріарх”.

— Було приємно, що зібралися і люди старшого покоління, і молодь. Ми повинні робити все для того, щоб виховувати дітей на прикладі таких славетних постатей, як Патріарх Йосиф Сліпий. Він не скорився ставшаним обставинам, а несучи віру, надію і любов, переміг у той страшний час, — сказав Володимир Болещук і висловив побажання, щоб такі заходи відбувалися упродовж усього року, адже 2012-ий рік на Тернопільщині оголошений роком Йосифа Сліпого.